

bus hic error primùm excogitatus est, faciunt mentionem. Ac fieri potest, vt interpolato tantùm nomine Angelici, Simonianorū hæresin renouariut, in hoc præsertim capite quod est de Angelorum cultu. Seleucianorum etiam postea meminit Augustinus, qui in hunc ipsum errorem videntur incidisse, vel certè parem: quanquam tamen nec Archonticos, nec Seleucianos legimus Angelos adorasse, aut vnquam coluisse, sed tantùm de eorum potestate & operibus multa præter mentem Scripturæ blatterasse. Angelicos tamen commemorat in catalogo hæreseôn Isidorus, & Can. Quidam autem. 24. quæst. 3. Ex quo Isidori loco colligi facile mihi videtur posse, quo demum tempore hæc hæresis extiterit. Collocat enim post Melchisedechianam, vt circa annum à Christo passo 180. exortifuerint: sed eodem penè momento euauerint, atque (quemadmodum Epiphanius scribit) perierint. Quanquam autem non est latissimè propagatum hoc virus, tenacissimè tamen in hominum animis semel sparsum inhæsit, adeò vt Papistæ etiãnum hodie hunc errorem retineant, & colant Angelos. Esse verò antiquissimū, & iam inde ab Apostolorum, & Apostolicorū virorum ætate repetitum, ex eo apparet, quòd Paulus in epist. ad Coloss. 2. v. 18. ἄστρονείας Ἀγγέλων. i. cultus Angelorum iã meminit, quẽ damnat & reiicit. Quæ sententia ex Platonicæ sectæ, & philosophiæ fontibus hausta, primùm à Simonianis in Ecclesiã inuecta est, sed ab Apostolis explosa, demum horum Angelicorum industria recrudit, vt ad Simonem Magum tanquam ad proprium autorem & parentem reuocari debeat. Hanc autem hæresin maximè in Pisidia &